

FOTO: KATHRINE SØRGÅRD

Fra leiligheten er det utsikt til kirka – et karakteristisk landemerke der den rager over byens hustak. Røros er kjent for sine vakre dører, og inngangen til Dahlgården er absolutt et smykke.

FOTO: KATHRINE SØRGÅRD

Dahlgården på Røros

HVEM: Wenche og Vegar og barna Wilma og William.
HVA: Historisk gård fra 1800-tallet, tidligere færasgård. Er i dag et levende gårdstun. Det arrangeres byvandring gjennom gården og Vegars far keramikker Per Sverre Dahl bor i fjøset og har eget atelier og utsalg. Wenche og Vegar bor i hovedhuset.
HVOR: Røros i Sør-Trøndelag

DET KIMER TIL FEST

I den klassiske gården fra 1860 skal jula feires med en stor porsjon nostalgi – uten at det blir museumstakter av den grunn.

TEKST: KATHRINE SØRGÅRD FOTO: PER ERIK JÆGER

Vegar setter stemningen når han trakterer pianoet. At det er malt hvitt gjør det nøytralt. Lysestakene på pianoet er fra Fjellpryd. Skapet hører til stolene, arveinner etter Vegars bestemor. Peisen Rise pilar er fra Varmefag.

Det knitrer lunt fra peisen og bordet er dekket til fest i den staselige spisestuen.

FOTO: KATHRINE SØRGÅRD

Stall og fjøs i ferasgården er omgjort til en flott leilighet. Her bor Marit og Per Sverre etter at Wencke og sønnen Vegar overtok hovedhuset. I bakgården har keramikeren også verksted og butikk.

FOTO: KATHRINE SØRGÅRD

Vegar, Wencke og barna Wilma og William stortrives i gården som er Vegars barndomshjem.

Det er som om skomaker Andersen når som helst trer ut på en av de gamle steintrappene. Julestemningen, den kommer av seg selv som ved et trylleslag når snøen laver mykt ned. Selv om tiden visuelt kan se ut til å ha stått stille i flere hundre år, er det mye som rører seg bak de sjarmerende fasadene. Kanskje har du som oss fått med deg et glimt fra bakgårdslivet under en vandring rundt omkring i gatene i historiske Røros?

I Dahlgården er det mye liv og røre. Her har Wencke og Vegar satt sitt preg på leiligheten i gården som rommer mye historie mellom og rett utenfor veggene.

– Vi føler oss privilegerte som får lov til å bo midt i den flotte verdensarven her. Livet synes vi er best på Røros, smiler Wencke og fyller vann i julekulene hun har «ødelagt» og bundet med silkebånd. De blir til vaser med levende blomster i, som hun henger opp på juletreet. Slik står de seg gjennom feiringen.

– Jeg er veldig glad i blomster og har til enhver tid friske blomster på bordet. Uten blomster føler jeg det blir nakent rundt meg. Til jul prøver jeg gjerne nye oppsett, forteller hun. Hvite nelliker holder Wencke en knapp på, siden de gjerne holder seg julen gjennom.

I flere år bodde hun og Vegar på Nesodden, tett ved fjorden. Fjellbyen og hjemstedet Røros lokket dem likevel tilbake. Da svigerfar Per Sverre og hans kone Marit tilbød Wencke og sønnen Vegar å overta gården, fantes det ikke snøfugg av tvil hos paret. Huset de nettopp hadde bygget, ble solgt. For den særegne sjarmen som følger med de gamle gårdene på Røros, kan ikke gjenskapes. Sporene av det >

«Vi føler oss privilegerte som får lov til å bo midt i den flotte verdensarven her.»

Tregulvet og nyanser av grått på de gamle panelte veggene gir dybde og karakter til det luftige rommet. Alle de gamle dørene er blitt som nye med litt maling.

WENCKES PYNTETIPS!
«Ødelegg» en kule ved å løsne opphenget forsiktig, sett på silkebånd, og vips – så har du en hengende vase!

At juletreet er plassert foran vinduet gir et fint lysspill på grenene. Treet har familien hentet selv! Gråfargen på veggen fremhever de hvite og absolutt levende blomstene på treet. Kulene er fylt med vann så de holder seg jula gjennom. Nellik fordi den er svært holdbar. Gråpapir rundt gavene gir et nostalgisk preg. Julepynt fra Hadeland glassverk og Jette Frölich.

Den rolige og harmoniske fargepaletten er videreført i stuen. Sofa fra Ikea. Veggpynt fra Palma Røros.

«Min far arvet en del gamle møbler og det er nok fra han jeg har arvet interessen for å gå på auksjoner.»

«At vi kunne beholde alle de gamle dørene, ble derfor en ekstra stor glede!»

Trollhasselen er en helårsdekorasjon som nå bærer vinterpynt. Noe av dekoren har Wencke laget selv. At det er samme gulv i gangen mellom kjøkken, stue og bad, gir en fin helhet.

Kjøkkenet er familiens favorittrom! Den herlige gruen har alltid vært der, og gir både stemning og en behagelig varme. I nisjen under ligger det alltid bjørkeved klar. Kjøkkenet er flunkende nytt, i gammel stil. «Herregårdskjøkken» fra Sigdal. Fliser fra Historiske fliser.

Adventskalenderen er laget av en hvitmalt list med 24 kroker i. Barna deler på kalenderen og får 12 gaver hver i desember. Kremmerhus fra Hoppسالantan.

gamle er som smilerynker man blir glade av. Selv om gården er fra 1800-tallet og har historie som herberge for farende folk enda lenger tilbake, er det langt fra museumstakter å spore her. Selv om den gamle stilen blunker til det gamle. Omtrent alt i leiligheten i andre etasje er satt i stand. Gamle paneler gnistrer i en dus og delikat fargepalett. På kjøkkenet er flisene nye, men med et historisk mønster. Gamle møbler har fått seg en omgang med malerkosten så de harmonerer med det nye.

– Min far arvet en del gamle møbler og det er nok fra han jeg har arvet interessen for å gå på auksjoner. Hva vi selv har arvet, har vi supplert med funn fra bruktbuikker og loppemarkeder. Jeg leter stadig etter godbiter, og vi har vært på skattejakt på loft og lemmer. Et godt interiør trenger ikke koste så mye med god planlegging, mener Wencke.

Skeivt og skakt

Arvminnene gir personlighet til rommene, som er beholdt litt skeive og skakke, selv etter en omfattende oppussing. Ujevnheter er en skjebne gamle trehus deler. Som er en del av sjarmen, mener mange. At de gamle flotte gulvene måtte skiftes ut fordi de dannet et unnarenn, har paret forsonet seg med. Anledningen benyttet de til å isolere godt under det flunkende nye gulvet. Kjærkomment! For på Røros kan kulda enda bite godt fra seg vinterstid, minus 30 kan det fortsatt stå på gradestokken. Vemodig var det også at det gamle, brede listverket måtte tas ned. >

TIPS!

Tre single lamper er koblet sammen til en. Lampene er montert i ulik høyde. Wencke falt for dem fordi de minner henne om gamle fjøslykter.

Familien tilbringer mye tid her rundt det koselige kjøkkenbordet. Veggfargen heter Tåkedis fra Jotun. Bord fra Fagmøbler Røros. Lamper fra Palma Røros.

A photograph of a dining room. In the foreground, a white dining table is set with a dark plate, a lit candle, and a vase of white flowers. Green wooden chairs are tucked under the table. The background features a wall with vertical wood paneling, a round clock, and a window with a view of a garden. A potted plant sits on a windowsill to the right.

«Jeg er veldig glad i blomster og har til enhver tid friske blomster på bordet.»

Rundovnen er gammel og god, og litt av et smykke! Skuvsenga, etter Vegars bestemor, er et avslappende innslag i stuen. Krakk etter Wenckes farmor. Tøfler fra Rørosmartnan. Saueskinn fra Moio. Maleriet av slagghaugene er malt av Eli Wintevold.

Det flotte gelenderet er malt i en mørkere grå enn veggene for å fremheve det. Herfra kommer man rett inn til stue, bad og kjøkken.

– Vi ønsket å beholde det! Heldigvis ser de nye helt like ut som de gamle. At vi kunne beholde alle de gamle dørene ble derfor en ekstra stor glede!

Julestemning

Sjarmen med julen for Wencke er like mye opptakten som selve høytiden. Forberedelsene storkoser hun seg med. Naturens eget design hentes inn som stemningsskaper. Blomster, kongler, strå og kanelstenger er gode hjelpere. Vinglassene, de snus på hodet før festen – uten innhold, så klart! Inspirasjonskilder er Instagram og Pinterest. Klart glass er hun glad i.

– Til jul setter jeg fram mange små skåler og en stor skål med godteri på et gammelt bord. Jeg kaller det «godistapas», for gjestene kan selv fylle sin lille skål med det de måtte ønske, smiler Wencke som har en liste med ingredienser som må til for å skape den riktige julestemningen. – Lukten av nykøkt juleskinke, pepperkakebaking med barna. Det hører også med at gavene til kalenderen, de må barna lete frem ute i bakgården.

Her er det ofte besøkende, for den arrangerte byvandringen går gjennom bakgården. – Vi bor sentralt og mange turister er innom svigerfars keramikkverksted i bakgården. At gården brukes mye, synes vi bare er hyggelig.

Selv om det er mye folk i gatene, er det ikke gardiner til alle vinduene. – Vi ønsker å slippe Røros inn til oss også. For ut mot gata har vi utsikt til bergstadens Ziir, som den flotte kirka vår kalles. Og over bakgårdene har vi utsikt mot de berømte slagghaugene. Til jul føler vi oss ekstra heldige som bor midt i historien.

Badet er flunkende nytt, med et badekar som likevel henter om husets alder. Her slapper Wencke virkelig av. Selv om vinduet vender mot veggen på nabohuset, slipper det inn et mykt, fint dagslys. Flisene er fra Right Price Tiles. Badekar fra Victoria+Albert. Krakken er etter Wenckes farmor.

«Jeg leter stadig etter godbiter, og vi har vært på skattejakt på loft og lemmer.»

«Vi bor sentralt og mange turister er innom svigerfars keramikkverksted i bakgården. At gården brukes mye, synes vi bare er hyggelig.»

WENCKES RØROSTIPS

Julemarkedet i desember og musikkspillet Elden i august. Shopping i mange av våre hyggelige små butikker og et bedre måltid på Vertshuset, Trygstad eller Skankebua. Vi har mange lokalmat-produsenter her, så det er store sjanser for å få en kulinarisk opplevelse. Wencke anbefaler å ta beina fatt eller oppleve naturen rundt til fra sykkelsetet eller med ski under beina.

I Røros er sparken et sjarmerende fremkostmiddel langs snøkleddede veier. Øverst: I Dahlgården stortrives flere generasjoner. Fra venstre, Per Sverre, Wilma, Marit, Vegar og Wencke.